

Guido Wernink en Sarah Leers

Human Design

De blauwdruk van je leven

Eerste druk: augustus 2013
Tweede druk: november 2013

ISBN 978-90-225-5901-7
ISBN 978-94-602-3664-8 (e-boek)
NUR 770

Omslagontwerp: Zeno
Zetwerk: Mat-Zet bv, Soest

© 2013 Guido Wernink, Sarah Leers en Meulenhoff Boekerij bv,
Amsterdam

Authorized by Ra Uru Hu and Jovian Archive Media Inc.

Jovian Archive Media Inc. is the International Rights Holder to The Human Design System and all knowledge derived from the teachings of Ra Uru Hu. © 1991-2013, The Rave BodyGraph™ and Rave Mandala™ are registered trademarks of Jovian Archive Media Inc.

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voorwoord

‘Geloof me niet en vertrouw me niet.’ Toen ik Guido ontmoette in september 2008, was dit zo ongeveer het eerste wat hij tegen me zei. Ik kwam bij hem voor de analyse van mijn persoonlijke design en was op zoek naar meer inzicht in mezelf. Zijn advies sloeg ik dan ook hartelijk in de wind. Ik wilde hem juist geloven en vertrouwen.

Maar tijdens het consult werd me al snel duidelijk waarom Guido mij deze waarschuwing gaf. De uitspraken die hij deed kwamen op mij nogal drastisch over. ‘Jij bent hier om impulsief te zijn,’ zei Guido resoluut. En: ‘Jij bent hier niet om hard te werken.’ De vanzelfsprekendheid waarmee hij zijn kennis deelde, zijn formele taalgebruik en de grote hoeveelheid gedetailleerde informatie die hij uit mijn Human Design-kaart kon afleiden, wekten bij mij een lichte ergerenis. Terwijl het volgens Guido allemaal heel simpel was, raakte ik er juist van in de war. Ik moest nog maar zien of het allemaal wel klopte.

Human Design is een systeem dat inzicht geeft in wie je werkelijk bent, op basis van je geboortemoment. Dat ge-

beurt op een heel stellige manier. Aan de hand van een eenvoudige, schematische tekening kan een Human Design-analist in één oogopslag zien: dit ben je wel, dat ben je niet. Er zijn geen grijze gebieden. Niet alleen is het systeem heel zwart-wit, het heeft vaak ook een confronterende boodschap. Want volgens Human Design leven we bijna allemaal naar onze conditioneringen, in plaats van onze ware natuur. Dat gold ook voor mij. Terwijl ik altijd enorm bedachtzaam was en een eeuwige twijfelaar, liet mijn design zien dat ik juist impulsief moet zijn, dat ik kan afgaan op mijn eerste idee. Terwijl ik hele lijsten met klusjes afwerkte en altijd productief wilde zijn, bleek dat mijn bijdrage ligt in observeren en adviseren. Als ik Human Design moest geloven werd achteroverleunen voor mij het nieuwe bezigzijn en wachten het nieuwe doen.

Het beeld dat Human Design van mij schetste, week af van de manier waarop ik tot dan toe had geleefd. Wilde ik leven volgens mijn werkelijke zelf, dan zou er dus iets moeten veranderen. Toen dat tot me doordrong, begreep ik pas waarom Guido mij adviseerde niet alles van hem aan te nemen. Wat ik te horen kreeg over mezelf, zou wel eens confronterend kunnen zijn.

Ondanks mijn twijfels na die eerste ontmoeting met het Human Design-systeem, won mijn nieuwsgierigheid het van de scepsis. Ik verdiepte me verder in de theorie en experimenteerde met wat mij werd aangereikt. Wat betekende het om minder proactief te zijn en te wachten tot ik werd uitgenodigd om mijn bijdrage te leveren? Wat zou er gebeuren als ik mijn eerste impuls zou volgen? Het ging er niet meer om of het systeem klopte of niet. De vraag was nu of ik

de kennis over mezelf ook kon toepassen in het echte leven.

Sinds dat eerste consult bij Guido werd ik me bewust van mijn eigenschappen en beperkingen en kreeg ik inzicht in mijn specifieke rol in het leven. Maar ik leerde ook dat het helemaal niet eenvoudig is om je ware natuur te volgen. Wat Human Design betoogt, staat in allerlei opzichten namelijk haaks op de maatschappelijke norm. De heersende opvatting is dat we het leven zelf in de hand hebben, dat we proactief en ondernemend moeten zijn en dat we een eigen wil hebben waarmee we het leven kunnen sturen. Human Design beweert echter het tegendeel. Het systeem laat zien dat onze rol in het leven al voor onze geboorte is bepaald. In plaats van alles te controleren vanuit ons denken en al in te grijpen voordat het leven zich kan manifesteren, kunnen we achteroverleunen en toeschouwer zijn. Het is niet aan ons om alles te bepalen en we hoeven het ook niet in ons eentje te doen. Human Design vraagt ons meer te ontspannen, zodat ons leven de vorm kan aannemen die voor ons is bedoeld.

Dat klinkt natuurlijk makkelijker dan het is. Want hoe geef je je over aan het leven als je het gevoel hebt dat je daardoor kansen misloopt? Hoe maak je pas op de plaats als iedereen om je heen maar door blijft rennen? Als je niets doet, dan gebeurt er ook niets. Het antwoord is haast banaal en voor bijna iedereen eenduidig: heb geduld. Accepteer de situatie waar je in zit en wacht tot vanzelf duidelijk wordt hoe en wanneer je stappen kunt zetten. Ga maar eens na hoe vaak kwesties zich vanzelf oplossen als je ze op hun beloop laat. En denk eens terug aan de belangrijke veranderingen in je leven. Kwamen ze tot stand doordat jij van de ene op de andere dag anders handelde? Of zie je, achteraf misschien,

dat het leven zich al langer voorbereidde op een nieuwe fase? Als je openstaat voor de signalen, dan laat het leven je duidelijk zien wat voor jou de bedoeling is. In de tussentijd bedrijf je de kunst van het actieve niet-doen.

Om je hierin een houvast te bieden, formuleert het Human Design-systeem voor ieder van ons een handleiding. Deze handleiding kun je zien als een richtlijn om dat wat in potentie in jou aanwezig is, beter te kunnen benutten. Het leert je keuzes te maken overeenkomstig je natuur. Ondanks het feit dat je rol en richting in het leven al bepaald zijn, kun je er met deze handleiding wel voor kiezen om met de stroom mee te bewegen, in plaats van ertegenin. Je hebt geen vrije wil, maar met deze handleiding leef je je leven alsof je er wel een hebt.

Vaak heb ik gedacht: ik leg Human Design terzijde, de wereld draait ook wel zonder dit systeem. Want ik zal nooit zeker weten of het klopt. En als ik wil leven volgens mijn ware natuur, dan moet ik gevoelsmatig steeds het tegenovergestelde doen van wat ik gewend ben. Dat vraagt te veel. Maar telkens weer kwam Human Design terug op mijn pad. Niet alleen omdat ik in mijn eigen leven met de eigenschappen van mijn design werd geconfronteerd, maar ook omdat ik zag hoe andere mensen worstelen met hun conditioneringen en hoe Human Design daar verlichting in kan geven. De inzichten die ik had opgedaan, kon ik niet meer wegstoppen. Human Design werd deel van de manier waarop ik naar het leven kijk, inclusief de stelligheid, het specifieke taalgebruik en de tegendraadse opvattingen.

Dit boek kwam tot stand op basis van de verhalen van Guido over zijn persoonlijke ontwikkeling en hoe die gelijk

opliep met de ontwikkeling van het Human Design-systeem vanaf de prille jaren. Maar dit boek heeft niet als doel om Guido te profileren als persoon. Het is niet aan hem om voor te schrijven hoe je moet leven op een juiste manier. Het is niet aan hem om levens te veranderen. Wel gaat dit boek over een systeem, een manier van kijken die een hulpmiddel kan zijn op je levensweg. In dit boek wordt je iets aangereikt, een instrument om mee te experimenteren en te kijken of je er in je dagelijks leven iets mee kan. Geloof het niet en vertrouw het niet, maar gebruik het goed.

Sarah Leers

Den Haag, juni 2013

Om inzicht te krijgen in jouw persoonlijke design kun je je geboortegegevens invoeren via www.humandesign.nl. Je wordt dan doorgelinkt naar de website van *Jovian Archive*, de officiële internationale Human Design-organisatie waar Guido als analist aan gelieerd is.

De beperking van het denken

Ze zeggen wel eens dat je geïnfecteerd kunt raken met het Human Design-virus. Dat was bij mij als jongeman zeker het geval. Niet lang nadat Human Design op mijn pad was gekomen en ik een persoonlijke analyse had laten maken van mijn design, besloot ik zelf Human Design-analist te worden. In die tijd bestond er nog geen software om designs te berekenen. Ik deed een aantal trainingen, waarin ik leerde hoe ik de Human Design-formule kon gebruiken om een design te ontrafelen. Ik ging helemaal op in het systeem, ik vond het machtig interessant en oefende zo veel mogelijk.

Omdat een persoonlijk design gebaseerd is op geboortegegevens, vroeg ik aan iedereen die ik kende of leerde kennen wat zijn of haar geboortetijd was. Zo kwam ik in de trein een keer een oude schoolvriend tegen die ik al jaren niet gesproken had. In plaats van hem te vragen naar zijn bezigheden en hoe het met hem ging, vroeg ik meteen: ‘Wanneer ben je geboren? En weet je ook hoe laat?’ Ik vertelde dat ik bezig was met een systeem dat Human Design heet en ik heb hem de hele treinreis proberen uit te leggen wat dat allemaal inhield.

Net als in de astrologie spelen in Human Design de objecten in het heelal een belangrijke rol. Planeten worden geassocieerd met specifieke eigenschappen en de stand van de planeten kan bepalend zijn voor hoe die eigenschappen tot uiting komen. Ik leerde de positie van de hemellichamen te berekenen en verbindingen te maken met de verschillende systemen die Human Design gebruikt. Op de muur van mijn kamer had ik de astrologische dierenriem getekend, zodat ik van moment tot moment met punaises kon aangeven wat de stand van de planeten was. Op die manier hield ik bij hoe ze invloed uitoefenden op mijn innerlijke belevingswereld en de dagelijkse loop van gebeurtenissen.

Homogene wereld

Doordat ik er zo intens mee bezig was, maakte ik me de theorie van Human Design heel snel eigen. Ik zag steeds meer verbanden en ging helemaal op in de ontdekking van nieuwe kennis over mezelf en de mensen om me heen. Wat me het meest opviel, is hoezeer wij ons allemaal laten meeslepen in een homogene wereld. We richten ons leven in zoals dat van ons wordt verwacht en streven allemaal zo'n beetje hetzelfde na. De meeste mensen staan er nauwelijks bij stil hoe ze in elkaar zitten. We passen ons aan aan de maatschappij omdat we de orde niet willen verstoren, omdat we bang zijn of omdat we gewoon niet beter weten.

Ik kwam erachter dat Human Design ons verder laat kijken. Als het de bedoeling is dat wij allemaal min of meer hetzelfde leven leiden, hoe kan het dan dat ik heel andere talenten en beperkingen heb meegekregen dan mijn zusjes? Waarom zou jij net zo communicatief moeten zijn als je